

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 15 czerwca 2005 r. —
Tokai Carbon i in. przeciwko Komisji**

(Sprawy połączone T-71/03, T-74/03, T-87/03 i T-91/03)

Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Rynek grafitu specjalnego — Ustalanie cen — Zarzucalność — Obliczanie wysokości grzywien — Kumulacja sankcji — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Wytyczne do obliczenia wysokości grzywien — Stosowanie — Ciężar i czas trwania naruszenia — Okoliczności łączące — Okoliczności obciążające — Zdolność zapłaty — Współpraca w toku postępowania administracyjnego — Sposoby zapłaty

1. *Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Przedsiębiorstwo — Pojęcie — Jednostka gospodarcza — Zarzucenie naruszeń — Spółka matka i przedsiębiorstwa zależne — Odpowiedzialność solidarna zainteresowanych spółek (art. 81 ust. 1 WE) (por. pkt 54, 58–60, 62)*
2. *Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Uczestniczenie w spotkaniach przedsiębiorstw mających cel antykonkurencyjny — Okoliczność umożliwiająca stwierdzenie, w braku zdystansowania się od podjętych decyzji, że przedsiębiorstwo bierze udział w porozumieniu wynikającym z wcześniejszego spotkania (art. 81 ust. 1 WE) (por. pkt 65)*
3. *Konkurencja — Grzywny — Sankcje wspólnotowe i sankcje nałożone w państwie trzecim za naruszenie krajowego prawa konkurencji — Naruszenie zasady „ne bis in idem” — Brak (rozporządzenie Rady nr 17, art. 15) (por. pkt 112)*
4. *Konkurencja — Postępowanie administracyjne — Poszanowanie prawa do obrony — Pismo w sprawie przedstawienia zarzutów — Konieczna treść — Wskazówki dotyczące metody, za pomocą której określa się wysokość potencjalnej grzywny — Wskazówki przedwczesne — Konsekwencje (rozporządzenie Rady nr 17, art. 19 ust. 1) (por. pkt 138–141)*

5. *Konkurencja — Grzywny — Kwota — Ustalenie — Ramy prawne — Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 — Wprowadzenie przez Komisję wytycznych zmieniających jej wcześniejszą praktykę decyzyjną — Naruszenie zasad niedziałania prawa wstecz i pewności prawa — Brak (rozporządzenie Rady nr 17, art. 15 ust. 2; komunikat Komisji 98/C 9/03) (por. pkt 160, 161)*

6. *Konkurencja — Grzywny — Kwota — Uprawnienia dyskrecjonalne Komisji — Nieograniczone prawo orzekania przez Sąd — Możliwość uwzględnienia w tym zakresie dodatkowych informacji niezawartych w decyzji nakładającej grzywnę (art. 229 WE; rozporządzenie Rady nr 17, art. 17) (por. pkt 164)*

7. *Konkurencja — Grzywny — Kwota — Ustalenie — Obrót, jaki należy uwzględnić przy obliczaniu grzywny — Uprawnienia dyskrecjonalne Komisji w zakresie ustalania górnej granicy kwoty grzywny określonej w art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 (rozporządzenie Rady nr 17, art. 15 ust. 2) (por. pkt 180)*

8. *Konkurencja — Grzywny — Kwota — Ustalenie — Obrót, jaki należy uwzględnić — Obrót w ramach grupy przedsiębiorstw — Włączenie (rozporządzenie Rady nr 17, art. 15 ust. 2) (por. pkt 260)*

9. *Konkurencja — Grzywny — Kwota — Ustalenie — Kryteria — Okoliczności łagodzące — Zakończenie naruszenia po interwencji Komisji — Konieczny związek przyczynowy (rozporządzenie Rady nr 17, art. 15 ust. 2; komunikat Komisji 98/C 9/03, pkt 3) (por. pkt 288–292)*

10. *Konkurencja — Grzywny — Kwota — Ustalenie — Kryteria — Waga naruszeń — Rola każdego z przedsiębiorstw, które brały udział w naruszeniu (rozporządzenie Rady nr 17, art. 15) (por. pkt 316)*

11. *Konkurencja — Grzywny — Kwota — Ustalenie — Kryteria — Sytuacja finansowa zainteresowanego przedsiębiorstwa — Uwzględnienie — Brak obowiązku (rozporządzenie Rady nr 17, art. 15) (por. pkt 333)*
12. *Konkurencja — Grzywny — Kwota — Ustalenie — Uwzględnienie współpracy z Komisją obwinionego przedsiębiorstwa — Pojęcie „pierwszego przedsiębiorstwa”, które nawiązało współpracę (rozporządzenie Rady nr 17, art. 15 ust. 2; komunikat Komisji 96/C 207/04) (por. pkt 362)*
13. *Konkurencja — Grzywny — Kwota — Górna granica kwoty określona w art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 — Sposoby stosowania (rozporządzenie Rady nr 17, art. 15 ust. 2) (por. pkt 389, 390)*
14. *Konkurencja — Grzywny — Ocena w zależności od indywidualnego zachowania przedsiębiorstwa — Wpływ braku zastosowania sankcji wobec innego podmiotu gospodarczego — Brak (rozporządzenie Rady nr 17, art. 15) (por. pkt 397)*
15. *Konkurencja — Grzywny — Uprawnienia dyskrecjonalne Komisji — Zakres — Uprawnienie do ustalenia sposobów zapłaty grzywien — Nałożenie odsetek za zwłokę — Zakres swobodnego uznania przy ustalaniu stopy odsetek (rozporządzenie Rady nr 17, art. 15 ust. 2) (por. pkt 411, 412)*

Przedmiot

Wniosek o stwierdzenie nieważności w całości lub w części decyzji Komisji C(2002) 5083 wersja ostateczna z dnia 17 grudnia 2002 r. w sprawie zastosowania procedury z art. 81 traktatu WE oraz art. 53 porozumienia o EOG (Sprawa COMP/E-2/37.667 — Grafity specjalne)

Sentencja

- 1) W sprawie T-71/03 Tokai Carbon przeciwko Komisji:
 - skarga zostaje oddalona;
 - strona skarżąca obciążona zostaje kosztami postępowania.

- 2) W sprawie T-74/03 Intech EDM BV przeciwko Komisji:
 - skarga zostaje oddalona;
 - strona skarżąca obciążona zostaje kosztami postępowania.

- 3) W sprawie T-87/03 Intech EDM AG przeciwko Komisji:
 - wysokość grzywny nałożonej na stronę skarżącą przez art. 3 decyzji COMP/E-2/37.667 ustalona zostaje na kwotę 420 000 euro;
 - art. 3 lit. h) decyzji COMP/E-2/37.667 zostaje zmieniony w ten sposób, że wspólna i solidarna odpowiedzialność Intech EDM AG ograniczona zostaje do kwoty 420 000 euro;
 - skarga zostaje oddalona w pozostałej części;
 - strona skarżąca pokryje dwie trzecie własnych kosztów oraz dwie trzecie kosztów poniesionych przez Komisję, ta ostatnia pokrywa jedną trzecią własnych kosztów i jedną trzecią kosztów poniesionych przez stronę skarżącą.

- 4) W sprawie T-91/03 SGL Carbon przeciwko Komisji:
- wysokość grzywny nałożonej na stronę skarżącą przez art. 3 decyzji COMP/E-2/37.667 ustalona zostaje na kwotę 9 641 970 euro za naruszenie popełnione w sektorze grafitu izostatycznego;
 - skarga zostaje oddalona w pozostałej części;
 - strona skarżąca pokryje dwie trzecie własnych kosztów oraz dwie trzecie kosztów poniesionych przez Komisję, ta ostatnia pokrywa jedną trzecią własnych kosztów i jedną trzecią kosztów poniesionych przez stronę skarżącą.

**Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym)
z dnia 20 września 2005 r. — Makro Cash & Carry Nederland przeciwko Komisji**

(Sprawa T-258/99)

Pomoc państwa — Komunikat Komisji w sprawie pomocy de minimis — Stacje paliw — Niebezpieczeństwo kumulacji pomocy — Pomoc wchodząca w zakres komunikatu — Interes prawny

Skarga o stwierdzenie nieważności — Interes prawny — Konieczność posiadania istniejącego i aktualnego interesu prawnego — Decyzja Komisji stwierdzająca niezgodność pomocy ze wspólnym rynkiem i nakazująca jej zniesienie — Beneficjent niepodlegający obowiązkowi zwrotu wskutek zastosowania zasady de minimis (artykuł 230 WE) (por. pkt 35—40)